

KAY ARTHUROVÁ

Pane, uzdrav má zranění

Biblická studie

o Boží péči a vysvobození

Nakladatelství KMS

OBSAH

	Úvod	5
1. kapitola	Proč to tak bolí?	9
2. kapitola	Běžte ke svému Lékaři	23
3. kapitola	Existuje balzám, Boží slovo	35
4. kapitola	Golgotská láska... její peklo, její uzdravení	46
5. kapitola	Máte možnost svobodné volby?	59
6. kapitola	Bůh má věci pod kontrolou a záleží mu na nás	72
7. kapitola	Bůh je zde!	87
8. kapitola	Obnova vaší mysli	99
9. kapitola	Vaše mysl: bitevní pole	111
10. kapitola	Bitva zuří!	127
11. kapitola	Jak mohu odpustit?	141
12. kapitola	Když já mám takovou zlost!	160
13. kapitola	Lék na hořkost	184
	Boží atributy	204
	Studijní pomůcky	207
	Poznámky	217

Přeloženo z anglického originálu Lord, Heal My Hurts
Copyright © 1989, 2000 by Kay Arthur
All rights reserved

Biblické citace jsou převzaty z Českého studijního překladu
(Nakladatelství KMS, s. r. o. 2009)

ISBN 978-80-86449-82-1

Úvod

*Uzdrav mě, Hospodine,
a budu uzdraven,
zachraň mě a budu zachráněn,
protože ty jsi má chvála.*

Jeremjáš 17,14

Trpíme bolestí. Jsme hluboce zranění a naše rány se zjevně nehojí. Vzpomínky na to, co nám někdo udělal nebo co jsme my provedli druhým lidem, nám brání v růstu, omezují nás při chůzi a infikují naše vztahy. A navíc se domníváme, že to takové bude už napořád. Nikdy nebudeme cestiví, nikdy nebudeme tím, čím jsme mohli být, kdybychom nebyli zraněni tak, jak jsme byli.

Je možné, že chodíte od jednoho psychologa k druhému, a přesto ve vašem nitru stále hnisají hluboké rány a celou vaši bytost zamořují jedem. Tento jed ovlivňuje vaše myšlení a uvažování natolik, že si opakovaně říkáte „kéž by“ a „co kdyby“ a přitom závidíte druhým lidem, kteří nemuseli projít temnými stezkami tak jako vy.

Copak nikdy nepřijde úleva? Budou vaše jizvy dál narušovat krásu toho, co by mohlo být? Budou vaše vztahy s druhými lidmi navždy poškozené tím, čím jste prošli nebo co vám kdo udělal?

Nemusí tomu tak být, moji milí, protože Bůh se jmenuje Jahve-rófeká – Hospodin, který uzdravuje. Prostřednictvím této biblické studie je schopen poslat své Slovo a uzdravit vás z jakéhokoli trápení. Už to udělal pro tisíce jiných lidí, kteří přijali jeho přikázání za svá a zařídili se podle nich. A udělá to i pro vás. Proto vznikla tato studijní kniha. Obstála ve zkoušce času a přinesla uzdravení i v těch nejhorších případech, a to jen díky tomu, co říká o našich zraněních Boží slovo.

Nemohu se dočkat, až uvidím a uslyším, co Bůh udělá, až zavoláte: „Uzdrav mě, Hospodine, a budu uzdraven... zachraň mě, Bože, a budu zachráněn.“ Má nastražené uši, aby naše volání zaslechl, svou mocnou paží je připraven nás vysvobodit a svýma rukama je coby hrnčič připraven nás předělat a použít naše jizvy v rámci svého krásného a nádherného plánu.

Tuto knihu, moji milí, si musíte *prostudovat*. Nelze ji jen přečíst. Bez vaší práce – vaší účasti – to nepůjde. Jen tak umožníte jeho uzdravujícímu Slovu, aby vás vzalo za srdce a uvízlo vám v paměti. Proto studujte pozorně. Studujte na modlitbách. Studujte s očekáváním. A stanete se svědky uzdravení, které přijde, pokud budete věřit svému Bohu a uděláte to, co říká.

Knihu *Pane, uzdrav má zranění* můžete studovat sami – křesťanští poradci ji také často doporučují svým klientům jako součást terapie. Lze ji ovšem studovat i ve skupině a dokonce ji můžete použít v rámci své služby, pokud toužíte oslovit zraněné lidi ve svém okolí a být svědky jejich uzdravení. V případě, že knihu použijete jako studijní příručku ve skupině, kterou sami povedete, přečtěte si „Vodítka pro použití knihy ve skupině“ v části „Studijní pomůcky“ na konci této knihy, kde najdete další užitečné tipy na toto téma.

Požehnání, které z tohoto studia plyne, se v případě mnohých ještě umocnilo díky doprovodné videonahrávce a audiokazetám. Také nabízíme školení těm, kdo se chtějí naučit lépe pracovat s Božím slovem nebo vést skupinové studium určené ke službě lidem všech věkových kategorií a úrovní víry s ohledem na jejich časové možnosti. Naším heslem je: „Lidé induktivního studia – každý, všude, kdykoli, kdekoli, jakýkoli věk, jakýkoli jazyk. Jedno poselství – Bible. Jedna metoda – induktivní.“ Neváhejte a ozvěte se nám.

Nakonec mi dovoluňte podělit se s vámi o svou vizi, která může obohatit vaši službu o nový rozměr:

Nový začátek

Cesta služby

Pocit, že dělám něco, co má věčnou hodnotu

Tři výše uvedené věci považuji za velmi důležité pro vás i pro sebe. Je toho tolik, co se lze naučit, dovědět, prožít, udělat – a rozhodně to nechceme ztratit ze zřetele. Pokud by se tak stalo, znamenalo by to minout to, co pro nás Bůh má, nevyužít plně nesmírný potenciál v našem životě – potenciál, který je náš, protože patříme Bohu, protože jsme děti Stvořitele vesmíru, v nichž přebývá jeho Duch a které mají Kristovu mysl. Vy i já, moji milí, jsme Boží dílo obdařené Božím Duchem a stvořené v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které by nás naprosto ohromily, kdybychom měli možnost vidět je před jejich uskutečněním.

A co vám Bůh vložil do rukou? Co právě teď držíte a čtete? Je to snad náhoda? Shoda okolností? Ne! Držíte v rukou studijní knihu, která bude hlavně a především začátkem nové roviny porozumění, co se týče hlubokého uzdravení každé rány, kterou jste kdy utrhli.

Bůh k vám bude mluvit, protože prostřednictvím této knihy se tváří v tvář setkáte s živým Božím slovem – Slovem, které nejen rozlišuje myšlenky a záměry vašeho srdce, ale jehož prostřednictvím vám také Bůh ukazuje cestu, kterou se váš život ubírá, abyste mohli s plnou důvěrou vědět, kam směřujete. Budete-li naslouchat tomu, co vám říká, a přizpůsobíte-li

tomu svůj život, v určitém slova smyslu vás čeká nový začátek, začátek porozumění a nalezení smyslu života. Dosáhnete nové roviny připodobnění se Kristu. Jak by řekl Pavel, budete pospíchat, abyste dosáhli toho, kvůli čemu se vás zmocnil Ježíš Kristus.

To mě přivádí k dalšímu bodu, k cestě služby. Bůh si přeje, abyste se o své poznatky dělili s druhými lidmi. Mám vizi, jejíž jste, moji milí, součástí. Příkázání našeho Pána uvedené ve 28. kapitole Matoušova evangelia zní, abychom dělali učedníky ze všech lidí a abychom je učili zachovávat všechno, co nám Bůh přikázal. V 1. kapitole Skutků čteme, že poté, co jsme zachráněni a přijmeme Ducha svatého, stáváme se jeho svědky. Často se však ptáme: „Jak se to stane?“

Řeknu vám to. Tato kniha obsahuje pravdy, které potřebuje znát a aplikovat ve svém životě každá lidská bytost. Jsou to životní zásady, jejichž prostřednictvím získáme porozumění a, jak říká žalmista, budeme „nenávidět každou stezku klamu“ (Ž 119,104). Bude pro nás nepřijatelná, protože není pravdivá, ale falešná, a protože to, co nás odděluje a osvobozuje, je pravda.

Jaká je tedy má vize pro vás, moji přátelé? Abyste se v modlitbě obrátili na Pána a poprosili ho, aby vás přivedl alespoň k jedné další osobě – pokud možno ale minimálně k deseti – a abyste tuto knihu společně prostudovali. Nemusíte být nutně učiteli, stačí, když se stanete průvodci ostatních. Otázky uvedené na konci každé kapitoly můžete použít k otevření diskuse v kruhu těch, které Pán přivedl dohromady jako odpověď na vaši modlitbu. Právě oni se stanou součástí vaší koruny radosti v přítomnosti našeho Pána Ježíše Krista. Až uvidíte, jak se učí a rostou v poznání Boha a jeho Slova, prožijete pokornou radost pramenící z vědomí, že vás Bůh používá, že to, co děláte, má věčnou hodnotu, že váš život a Bohem dané dary nevyšly naprázdno, že vaše dílo bude žít dál a že Boží milost, která na vás byla vylita, nebyla promarněna, protože jste jednali v síle jeho milosti.

Při vedení skupiny za použití této knihy bude třeba, abyste dbali na to a povzbuzovali ostatní účastníky, aby dělali to, co vy – tedy aby své poznatky vštěpovali druhým lidem stejně jako vy jim. Jen si představte, k jakému růstu dojde! Uvědomujete si, moji milí, že tímto způsobem můžeme oslovit své sousedy, svou čtvrť, svůj národ i další jedince? Představte si tu změnu, jaká nastane mezi všemi lidmi, kteří se dnes zajímají o „duchovní věci“, ale rozhodně by nepřišli do církve. Představte si – jen si to představte! – co se bude dít!

Čas uzrál. Nesmíme ztratit ani minutu. Odložte nyní tuto knihu a hned teď se pomodlete a zeptejte se Boha, co máte dělat. Ukáže vám to, protože je Bůh a protože takové modlitby jsou v souladu s jeho vůlí. Jakmile vykročíte

a pustíte se do díla, pamatujte na to, že budete-li jednat ve víře, Bůh vás uvede na cestu služby, od jedné osoby nebo skupiny ke druhé, až to nejen ohromí váš rozum, ale také úžasně potěší vaši duši.

Nemohu se dočkat, milí přátelé, až uslyším, co ve vás a vaším prostřednictvím Bůh dělá.

Kay

1. kapitola

Proč to tak bolí?

1. DEN

Můj platinový snubní prstýnek se kutálel po podlaze obývacího pokoje, jako by se vysmíval tomu, co se právě děje. Tom šátral rukou po zemi ve snaze najít ve stínu stolních lamp můj diamantový zásnubní prsten. Stála jsem v rohu místnosti a se staženými rty jsem přihlížela scéně jako nezúčastněný divák. Žádný pláč. Žádné hysterické vzlyky. To už mě přešlo. Co se mě týkalo, bylo po všem.

Snubní prstýnek se konečně dokutálel a znehybněl, stejně jako naše manželství. Tom dál hledal můj zásnubní prsten. Hodila jsem ho po něm spolu se snubním. Mumlal něco o tom, jak byl drahý. To mě naprosto znechutilo!

Pomyslela jsem si: *Záleží ti víc na tom pitomém, drahém diamantovém prstenu než na mně! Copak nevíš, co se stalo? Sundala jsem si svůj snubní prsten! Ten, na který jsi dal vyryt slova „Naše láska je věčná“.* Copak si neuvědomuješ, copak ti nedošlo, Tome Goetzi, že jsem si ho ode dne naší svatby nikdy nestáhla z prstu?

Hádka vypukla v naší ložnici. Nechtěla jsem se tam vracet, a tak jsem zůstala v přízemí. Poprvé během našeho šestiletého manželství mě Tom uhodil. Usadila jsem ho svým ostrým jazykem. To bylo na něj moc. Ztratil nervy. Ve chvíli, kdy se teplá, slaná krev z nosu dotkla mých rtů, jsem Tomovi řekla, že je po všem, že je konec. Následoval mě po schodech dolů s prosíkem. Teď šel spát, sám.

Nevím, jestli usnul, nebo ne. Víím jen, že druhého dne jsme pozvali našeho kněze. Bylo to definitivní. Podle jeho mínění jsme se měli rozejít. Já jsem si měla vzít naše syny, Toma a Marka, a odstěhovat se do Arlingtonu ve Virginii, kde jsem měla přátele. Bylo to velmi jednoduché, alespoň navenek. Uvnitř ale začala hnisat neviditelná, i když velmi skutečná rána. Nákaza mi postupně pronikala do celé duše. Kdyby to byla jen moje rána, nebylo by to tak hrozné. Nevěděla jsem ale, jak moc to bolí naše chlapce – nikdy přede mnou neplakali.

Milí přátelé, už jste někdy uvažovali o rozvodu?

Už jste přemýšleli o tom, že ukončíte nějaký vztah? Že řeknete: „Necháme toho, nestojí to za to!“?

Už jste někdy prožívali takovou bolest, že jste si mysleli, že to nikdy nepřejde? Že by bylo lepší zemřít?

Anebo vás někdo tak hluboce ranil, že jste si přáli nebo se dokonce modlili, aby dotyčný člověk zemřel?

Trpíte... emocionálně, duchovně, duševně? Anebo máte partnera, dítě či přítele, který prožívá nějakou bolest?

Jaká je odpověď? Jaké je řešení? Existuje vůbec? Jsou snad někteří lidé odsouzeni k věčnému trápení? Žijí mezi námi jedinci, jejichž rány jsou tak hluboké, že se nemohou nikdy zahojit? Anebo uzdravení pro zraněné *existuje*, ať už je jejich bolest jakkoli velká?

Ano, existuje. Ať už tomu věříte, nebo ne, Bůh vás miluje. Touží po vaší celistvosti, po vašem uzdravení. Asi před dvěma a půl tisíci lety vedl proroka Jeremjáš k tomu, aby zapsal, co Bůh prožíval ve vztahu ke svému zraněnému lidu.

Poslechněte si, jak se Jeremjáš trápil v srdci: „Jsem zlomen zkázou dcery mého lidu, truchlím, zmocnila se mě hrůza.“ (Jr 8,21)

Co bylo důvodem takové trýzně? Velikost rány lidu? Ne, moji milí, důvodem bylo, že na jejich ránu existoval lék, ale oni si toho nebyli vědomi. Anebo možná věděli, kam se obrátit, ale z nějakého důvodu to odmítli udělat.

Poslechněte si Jeremjášův zděšený nářek: „Což není balzám v Gileádu, cožpak tam není lékař? Proč jen nepřišlo uzdravení dcery mého lidu?“ (Jr 8,22)

Balzám v Gileádu... lékař... a uzdravení pro každou ránu na vaší duši! Právě o tom, milí přátelé, je tato studijní kniha.

Nemohu se dočkat, až uvidím, a doufám, že i uslyším, co Bůh prostřednictvím této knihy udělá, pokud jde o zahojení vašich ran. Studujte pozorně. Budete žasnout nad tím, co Bůh začne dělat, jestliže uvěříte jeho Slovu a budete podle něj žít. Víím to. Sama jsem byla uzdravena a spolu se mnou mnoho, mnoho dalších lidí.

Mohu vám něco navrhnout? Nalistujte si v Bibli knihu proroka Jeremjáša. Co kdybyste si přečetli jednu nebo dvě kapitoly? Proste přítom Boha, aby vám dal pochopit souvislosti týkající se jeho lidu, kterému říká Juda, a to, co a proč tento lid prožívá. Pokud je pro vás Bible nová, nenechte se četbou odradit. Během naší výpravy za uzdravením zjistíte, že této knize rozumíte čím dál víc.

2. DEN

Nikdy by mě nenapadlo, že se jednou rozvedu. Byla jen jedna věc, kterou jsem si v životě přála, a to šťastně a jednou provždy se vdát – stejně jako moji rodiče.

Chtěla jsem být šíleně zamilovaná, stejně jako lidé ve filmech. Toužila jsem po ryze americkém manželovi, který miluje svou ženu a děti. Přála jsem si, abychom všichni žili šťastně až do smrti. Těšila jsem se, že zůstanu doma a budu manželkou úspěšného podnikatele. Že budu vychovávat své americké syny, protancuji víkendy v náručí svého muže, že se budu smát a bavit ve společnosti našich přátel.

Po šesti letech manželství se však můj sen zhroutil. Stala se z něj noční můra. Bolelo to. Selhala jsem. Jediná věc, kterou jsem si vždy přála – být šťastně vdaná za jednoho muže, dokud nás smrt ve stáří nerozdělí – vzala za své. Přišla a odešla. Bylo mi pouhých dvacet šest let.

Ach, jak to bolelo! Ale zdaleka ne tolik, jak to teprve bolet mělo! Byla jsem tak sebestředná, tak zaměřená na své vlastní štěstí, že mi nikdy skutečně nedošlo, jak moc to zranilo Toma. On si rozvod nepřál. Prostě jsme jen uposlechli špatnou radu člověka v kolárku. Jakmile došlo k rozluce, rozvod byl jen dalším přirozeným krokem.

Tom vůbec nebyl rád, že najednou žije sám. Volal mi, že chodí k psychiatrovi. Když jsem se ho zeptala proč, odpověděl, že nemůže zapomenout na ty hrozné věci, které jsem mu řekla.

Když jsme spolu čas od času mluvili, říkal mi, že spáchá sebevraždu. V domnění, že ho od jeho úmyslu odradím, jsem ho povzbuzovala: „Jen do toho. Ale udělej to pořádně, abych po tobě mohla dědit!“ Jeho bolest se proměnila v ránu – ránu, která se s každým telefonátem a s každým dopisem prohlubovala. A to natolik, až si omotal provaz kolem krku. Zemřel, aniž by se jeho rána zahojila. Nikdy mu nebylo dopřáno slyšet můj nářek: „Mrzí mě to! Kdybych jen věděla...“

Se mnou to mělo být jiné. Jednoho dne jsem zvolala: „Uzdrav mě, Hospodine, a budu uzdravena, zachraň mě a budu zachráněna!“ Zjistila jsem, že existuje gileádský balzám, který dokáže uzdravit hříchem nemocnou duši. Kéž bych se jen mohla podělit s Tomem o to, co jsem poznala!

Veškerou mou bolest pramenící z Tomovy sebevraždy, ze vzpomínek na to, že jsem zklamala své dva syny tím, že jsem se rozvedla s jejich otcem a vystavila jsem je své pozdější nemorálnosti, uzdravil právě tento balzám a můj Lékař, kterého jsem poznala jako svého Otce.

Milí čtenáři, mám pro vás dobrou zprávu, zprávu o naději, o životě, o pokoji. Není to moje zpráva ani zpráva psychologů, ale zpráva od Boha!

Ať už je vaše bolest a vaše rána jakákoli, ať už jste si ji zavinili z velké části sami jako já, nebo vám ji způsobili druzí, Boží slovo říká, že v Gileádu je balzám, že je tu Lékař. A protože to je pravda, můžete zvolat: „Uzdrav mě, Hospodine, a budu uzdraven, zachraň mě a budu zachráněn, protože ty jsi má chvála.“ (Jr 17,14)

Věřím, že každé Boží dítě může být uzdravené z těch nejhlubších a nejbolestivějších ran, pokud se naučí tři věci: jak aplikovat gileádský balzám, jak se řídit pokyny Lékaře a jak nechat jeho lék dlouhodobě působit. A právě to se dovíme z této studijní knihy. Výraz *gileádský balzám* bude v následujících dnech nabývat hlubšího významu a dávat nám větší smysl, protože poznáme, jak ho lidé používali v době Staré smlouvy.

Chtěla bych vám navrhnout, abyste se dnes na chvíli soustředili na Pána a poprosili ho, aby vám ukázal, zda jsou ve vašem životě nějaké rány, ať už z minulosti nebo současnosti, které je třeba zahojit. Až vám je Bůh ukáže, zapište si je.

Pokud se cítíte dobře a žádné minulé ani současné rány vás netrápí, zapište si, co bolí vašeho partnera nebo přítele.

Při psaní si prosím nedělejte starosti s tím, co si pomyslí druzí lidé. Jsou to vaše zápisky, které vám pomohou formulovat myšlenky. Sami zjistíte, že uvedené pokyny, abyste si něco zapsali, mají své odůvodnění. To, co po vás budu žádat, má vždy svůj účel, a jsem přesvědčená, že vám to přinese užitek.

Až si své myšlenky zapišete, vyhledejte si Jeremjáše 17,14 a poznamenejte si tento verš na prázdné místo za tímto textem. Potom se verš naučte zpaměti. Zjistila jsem, že nejsnáze se člověk něco naučí, pokud si to třikrát za sebou ráno, odpoledne a večer přečte. Tak to zkuste!

3. DEN

„Nevyléčitelný je můj žal, mé srdce je zemdlené.“ (Jr 8,18) Zapsal Jeremjáš tato slova jen proto, aby vyjádřil svou vlastní trýzeň a zármutek nad zkázonosnými důsledky hříchu v životě Božího lidu? Ne, jak se píše v Římanům 15,4: „Všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom skrze trpělivost a povzbuzení z Písem měli naději.“

Milí přátelé, poté, co jste si uvědomili rány ve svém životě nebo v životě svého partnera či přítele, cítíte zármutek, který podle vás možná nelze vyléčit? Máte pocit, že celistvost je nedosažitelná? Že uzdravení je zázrak, který se nikdy nestane?

Ztotožňujete se se slovy z Jeremjáše 8,18? Myslíte, že vyjadřují vaše vlastní pocity? Ptáte se někdy, jak dál? Zda váš život bude někdy víc než jen pouhá existence a každodenní boj o přežití? Nebo jsou dokonce dny, kdy si raději přejete nežít? Kdy byste uvítali smrt, pokud by to za vás vyřídil někdo jiný nebo byste měli jistotu, že je sladší a snesitelnější než život?

Rozumím vám. Já jsem si své rány z velké části způsobila sama. Ale ať už jsem si je zavinila tím, že jsem sobecky a svévolně neuposlechla Boží nařízení, nebo mi je způsobil někdo jiný, moje rány bolí.

I když příčiny naší bolesti mohou být různé, existuje nespočet zraněných, potlučených lidí plných bolesti, které jsem měla možnost držet v náručí. Plakala a modlila jsem se s těmi, kteří byli natolik emocionálně a fyzicky zneužití, že kdybych neznala uzdravující moc Božího slova, byla bych řekla: „Nemáte naději!“ Bolest, o které mi psali ve svých dopisech, byla tak obrovská, až jsem si někdy myslela, že mi pukne srdce.

Není to nic nového pod sluncem. Některé rány mohou být hlubší a rozsáhlejší než jiné, ale bolest je bolest a rány jsou rány – všechny jsou skutečné!

Rány, které mi druzí lidé popisují, představují široké spektrum – od pocitů bezcennosti a beznaděje po pocity pošpinění, zneužití a zavržení. Někteří lidé byli natolik sexuálně, fyzicky a emocionálně zneužití, že je dodnes mučí jejich vzpomínky a sužuje je všechno, co jim připomene dané události. Přemáhá a ochromuje je prožitá hrůza, neschopnost správně reagovat, pocit, že nikdy nebudou dost dobří. Žijí ve světě „kdyby“ – „kdybych si ho nebo ji nikdy nevzala nebo nevzal... kdybych do toho nešel... kdybych reagovala jinak... kdybych...“

Chápu to. Vy ne? Nedopouštíte snad, aby vám vaše paměť připomínala minulé zážitky, neptáte se, co se mohlo stát, „kdyby“? Je to peklo, že? Neustálé vzpomínky na minulost vám působí trvalé trápení. Víím to. Zažila jsem to. Ale také jsem našla Boží uzdravení.

Přestože vyprávění o tom, co se stalo Tomovi, oživuje mou bolest a vhání mi slzy do očí, mohu jít dál. Mohu žít jako naprostý vítěz. A vy také, moji přátelé. Bůh zná únikovou cestu a my ji společně najdeme.

Přistupte dnes k Pánu v modlitbě a přesně mu popište, jak vnímáte jeho schopnost vás uzdravit. Jen chci připomenout, že vám podle mého názoru pomůže, když si své myšlenky zapišete. Nestyďte se. Bůh vaše myšlenky stejně zná. Když mu ale přímo řeknete, co si myslíte a co cítíte,

otevře se tím komunikace, kterou potom může vést tak, jak si naplánoval. Říká se tomu modlitba.

4. DEN

Za Jeremjášových časů se lidé z jižního Judského království ocitli v tíživé situaci. Podepsaly se na nich zhoubné důsledky hříchu. Podobně jako dnes si i tehdy hřích vybral svou zkázonosnou daň a postihl všechny společenské vrstvy, od obyčejných lidí, přes kněze, proroka až po krále. Juda byl zlomený národ zraněných lidí, a to vinou jejich hříchu a jeho dopadu na společnost.

Někteří začali hlásat: „Pokoj, pokoj,“ ale žádný pokoj nepřicházel. Hledali uzdravení, aniž by se ho dočkali. V čem byl problém? Boží odpověď najdeme během dnešního studia. Řešení, které se nabízelo za Jeremjášových časů, je stejné, jako to, které Bůh nabízí v každém dějinném období.

Dříve než se začnete do knihy proroka Jeremjáše, řekněme si něco o jejím historickém kontextu. Do smrti Šalomouna, Davidova syna, byl Izrael jedním královstvím s hlavním městem Jeruzalémem. Když se chopil moci Šalomounův syn Rechabeám, království se rozdělilo na severní a jižní část. Za Jarobeáma se deset izraelských kmenů spojilo v severní království, jehož hlavním městem se nakonec stalo Samaří. Severní království, známé pod názvem Izrael, ztratilo přístup do jeruzalémského chrámu. Jeho obyvatelé si proto zhotovili dvě zlatá telata, postavili oltář a zavedli svůj vlastní systém uctívání. Jejich modlářství trvalo přibližně do roku 722 př. Kr., kdy Bůh poslal Asyřany, aby je zajali.

Jižní království tvořily dva kmeny, Juda a Benjamín. Přestože obyvatelé Judy viděli Boží soud nad svou sestrou, Izraelem, nepoučili se z jejích chyb. V závěru Jeremjášova života Bůh dopustil, aby roku 586 př. Kr. zajali obyvatelé Judy Babylóňané (Chaldejci). Kniha proroka Jeremjáše popisuje hroznou zkázu tohoto národa, Boží povolání k pokání prorokovým prostřednictvím a konečnou záhubu Judy, protože jeho obyvatelé neuposlechli a nebyli uzdraveni.

Ve světle této stručné historie si přečtete první dvě kapitoly Jeremjášovy knihy. Sledujte, jak Bůh mluví k obyvatelům Judy a připomíná jim dny, kdy se stal jejich Bohem (což bylo samozřejmě v době, kdy se Izrael stal královstvím, a tedy ještě před jeho rozdělením).

Poté, co si obě kapitoly přečtete, vyhledejte si v knize následující verše a shrňte, co jste zjistili o situaci v Judském království za Jeremjášových časů. Při psaní svých postřehů se zamyslete nad tím, zda existuje nějaká podobnost mezi tehdejší a současnou situací. Dané paralely můžete zapsat odlišnou barvou, abyste je mohli snadno rozpoznat.

1. Jeremjáš 2,1–8

2. Jeremjáš 2,13 (Všimněte si srovnání a kontrastů v tomto verši.)

3. Jeremjáš 2,17–19

4. Jeremjáš 2,20–25

5. DEN

Dřív než se podíváme na řešení Judovy situace, chtěla bych, abyste si přečetli další úryvek z Jeremjáše. Pokud existuje kniha, kterou si křesťané v dnešní době potřebují prostudovat, je to právě Jeremjáš. Jestliže budete při čtení sledovat, jak tehdejší situace v Judském království odráží stav věcí ve vašem národě v současnosti, užasnete nad zjištěnými podobnostmi. Doufám, že se zároveň rozhodnete na Boží slovo zareagovat.

Přečtěte si 3. až 5. kapitolu Jeremjášovy knihy, abychom mohli tuto část společně prostudovat. Nenechte se prosím zahltit množstvím údajů. Věřte mi, že není mým záměrem, abyste se nechali něčím odradit. Nechci totiž, abyste přišli o uzdravení, které přijmete, pokud následujících třináct týdnů vytrváte.

Naše studium je proces. Neprožijete okamžitou úlevu prostřednictvím výuky typu „krok číslo jedna, dva, tři a jste uzdravení“. Jsem totiž přesvědčena, že pokud má být vaše uzdravení hluboké, jeho základem musí být několik zásadních, podstatných pravd. Proto vydržte!

Nyní se tedy ponořme do knihy Jeremjáš a proberme jeden bod po druhém.

1. Ve 3. kapitole Jeremjáše Bůh ukazuje, jak jeho manželka, „izraelská odpadlice“, smilnila.
 - a) Přečtěte si Jeremjáše 3,1–3.
 - b) Uveďte, co jste se v následujících verších dozvěděli o chování Izraele:
 - aa) Jeremjáš 3,1

bb) Jeremjáš 3,6 a 13 (Pohanské formy uctívání v tehdejších dobách často zahrnovaly vzdávání holdu stromům, které představovaly fallické, tj. sexuální symboly.)

2. V Jeremjáši 4,19–22 lze téměř slyšet, jak prorok naříká coby svědek Božího soudu v podobě války a zajetí jeho lidu. Přečtěte si uvedené verše a poznamenejte si, co jste o jeho lidu zjistili.

3. V Jeremjáši 5,7 Bůh klade velmi trefnou otázku: „Proč bych ti měl odpustit?“ Existuje mnoho důvodů, proč to neudělat. Jsou uvedeny v 5. kapitole. Přečtěte si ji a napište si seznam zmíněných důvodů včetně veršů, ve kterých jsou uvedeny. Do druhého sloupce napište dnešní paralely.

DŮVODY BOŽÍHO SOUDU

DNEŠNÍ PARELELY

Bůh nechtěl Izrael soudit, přestože k tomu měl pádné důvody. V celé Jeremjášově knize volá lid k tomu, aby poslechl a vrátil se k němu: „Navrať se, izraelská odpadlice! je Hospodinův výrok. Nebudu se na vás tvářit zamračeně, vždyť jsem milosrdný, je Hospodinův výrok, nebudu se hněvat navěky. Jen uznej svou vinu, že ses vzbouřila proti Hospodinu, svému Bohu, a proplytvala jsi svou přízeň na cizince pod každým zeleným stromem a mě jste neposlouchali, je Hospodinův výrok.“ (Jr 3,12–13)

Při studiu Jeremjášovy knihy se možná ztotožníte s odpadlým Izraelem, protože ani vy nemilujete Boha nebo pro něj nežijete tak, jak byste měli. Pokud jste to už neudělali, uznejte svůj hřích. Vězte, že Bůh je milosrdný a čeká, až ve víře zvoláte: „Uzdrav mě, Hospodine, a budu uzdraven, zachraň mě a budu zachráněn.“ (Jr 17,14)

Obraťte se a běžte do otevřené náruče golgotské lásky. Bůh vás uzdraví.

6. DEN

Říkáte si někdy, jak mohou být někteří lidé tak zkažení? Jak mohou otcové a matky porodit děti a pak jim ubližovat nebo je zneužívat? Jak je mohou verbálně napadat? Jak může rodič své dítě odmítnout? Být na ně zlý? Opustit ho?

Jak mohou otcové pohlavně zneužívat své malé dcerky? Je to těžko pochopitelné. Nechceme na to ani pomyslet, jak je to ohavné. Přesto se to děje mnohem častěji, než si většina lidí uvědomuje.

Proč se rodiče osopují na své děti a emocionálně je zneužívají? Proč je fyzicky napadají a vybíjejí si svůj hněv a frustraci na někom slabším a menším, než jsou oni sami? Co způsobuje, že je otec natolik emocionálně narušený, že je schopen udělat něco takového dítěti, tím spíš jde-li o dítě vlastní? Už jste o tom někdy přemýšleli?

Proč lidé rezignují na život? Proč rozbíjejí vztahy? Proč se z nich stávají narkomani, alkoholici, prostitutky, homosexuálové, lesbičky? Proč se nechávají strhnout okultními praktikami?

Proč ničí život sobě i druhým lidem? Přáli si snad takto žít, až dospějí?

Jsem si vědoma toho, že odpověď na tyto otázky má co dělat s problémem vrozeného hříchu. A také vím, že jediným člověkem, který se v hříchu nenarodil, byl Ježíš (Ř 5,12). Přitom lidé netouží prožívat zde na zemi peklo, ale nebe.

Pokud však neposlouchají Pánovo slovo, ovlivňuje to rodiny, společnost, národy a nakonec celý svět. V Jeremjášově knize se opakuje věta „avšak neposlouchali mne“. Naše problémy lze vyvozovat z neochoty naslouchat Bohu, a to ve smyslu víry a poslušnosti vůči jeho osobě.

Možná vám to připadá zjednodušené, ale pokud se pozorně začtete do Božího slova, zjistíte, že je to pravda. Hřích přišel na svět, protože Adam a Eva neposlechli Boha. Místo toho Eva naslouchala Satanovi a uvěřila jeho lži. A to, co s Adamem udělali, se podepsalo na všech následujících generacích.

Když si vzpomenu na své první manželství, vím, že důvodem našeho rozvodu a Tomovy sebevraždy bylo to, že jsem nenaslouchala Bohu. Nedělala jsem to, co jsem jako manželka a matka podle Božích pokynů dělat měla. Žila jsem si po svém. Možná namítnete: „No, ale ani Tom nebyl dokonalý! Kdyby byl uspokojoval tvé potřeby...“

Na to vám odpovím: „Ale Tom si nesl zranění ze své rodiny...“ Zjistili bychom tak, že ani jeho rodiče nenaslouchali Bohu a nedělal to ani Tom. Nikdo z nás Boha neposlouchal! Přestože jsme k tomu měli příležitost!

Teď na chvíli odložte knihu a zamyslete se nad svými vlastními bolestmi a ranami, které jste utrhli. Proč se to stalo? Své postřehy si запиšte.

Při psaní knihy *Pane, uzdrav má zranění* jsem myslela právě na vás. Uvědomuji si, že možná dobře neznáte Boží slovo. Bible pro vás může být tajemná a nudná kniha, stejně jako byla kdysi pro mě. Anebo jste ji ještě nikdy nečetli. Možná jste po ní sáhli, protože prožíváte bolest a zoufale toužíte po úlevě. Jsem velmi ráda, že nás Pán svedl dohromady! Pokud upřímně hledáte Boha, nebudete zklamáni.

Pokud je pro vás Bible něčím novým, chtěla bych vám vysvětlit, co je hřích. Poprvé se objevil v zahradě Eden, když první lidé neposlechli Boha. Řekl jim, aby nejedli ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. Také je upozornil, jaké důsledky bude mít jejich neposlušnost. Místo toho, aby věřili a naslouchali Bohu, však lidé poslechli starého hada, Ďábla.

Hřích je neposlušnost. Vědět, co je správné, a nedělat to, je hřích (Jk 4,17). Všechno, co není z víry, je hřích (Ř 14,23). Proto je hřích nevíra. Hřích je svévole (1J 3,4). Hřích znamená, že si člověk jde svou vlastní cestou. V Izajáš 53,6 se píše: „My všichni jsme zabloudili jako ovce, jeden každý jsme se obrátili na svou cestu, a Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech.“

Vraťme se teď k Jeremjášově knize a podívejme se na 6., 7. a 8. kapitolu. Blížíme se k objevení Jeremjášova léku na rány jeho lidu!

Dané řešení najdeme v závěru dnešního čtení Písma. Na jeho vysvětlení si ale ještě budeme muset počkat. Při čtení zmíněných kapitol si zapisujte zjištěné informace do níže uvedené tabulky. Bude se vám to později hodit v případě, že budete studovat tuto knihu ve skupině.

1. Pokud máte čas, přečtete si celou 6. kapitolu Jeremjáše. Pokud čas nemáte, přečtete si alespoň 6. až 19. verš. Potom si запиšte, co jste ze 7., 10., 13., 14. a 19. verše zjistili o Božím lidu. Svě postřehy si poznamenejte do tabulky.
2. Přečtete si 7. kapitolu Jeremjáše. Poté si vyhledejte 8.–10., 13., 18., 23.–28., 30. a 31. verš a své postřehy si opět запиšte do tabulky.
3. Všimli jste si v 1. až 7. verši, že Bůh dal lidem příležitost k pokání? Činit pokání znamená změnit své myšlení. Změna myšlení, co se týče způsobu života, by jistě přinesla do života lidu proměnu, co říkáte?
4. Konečně se dostáváme k 8. kapitole knihy. Opět by bylo užitečné přečíst si ji celou. Poté si vyhledejte 5.–7. a 9.–12. verš a své postřehy si запиšte do tabulky.
5. Jaké je tedy řešení pro Jeremjášův lid? Jinými slovy, proč se Jeremjáš děsí? Přečtete si 21. a 22. verš 8. kapitoly a své postřehy si запиšte. Jak už jsem říkala, možná zatím nerozumíte významu uvedené Jeremjášovy terminologie, ale to se změní.

ZA JEREMJÁŠOVÝCH ČASŮ

PROBLÉMY

POSTOJ LIDU

CO POTŘEBOVALI KE SVÉMU UZDRAVENÍ

7. DEN

Díky tomu, že se mi se svými bolestmi světilo už mnoho lidí, jsem pochopila, jak se Jeremjáš cítil, když volal: „Jsem zlomen zkázou dcery mého lidu, truchlím, zmocnila se mě hrůza. Což není balzám v Gileádu, cožpak tam není lékař? Proč jen nepřišlo uzdravení dcery mého lidu?“ (Jr 8,21–22)

Dokážete se vžít do Jeremjášovy trýzně? Je vám jasné, že jeho zoufalství pramenilo částečně z toho, že věděl o léku, ale jeho lid mu nenaslouchal?

Lék skutečně existuje. Existuje způsob, jak být uzdraven. Chci, abyste to věděli. Stejně jako lidé za Jeremjášových časů ani vy nemusíte žít v zoufalství a porážce. Nemusíte být ochromeni svými minulými traumaty o nic víc než obyvatelé Judy.

Jsem upřímně přesvědčena, že neexistuje žádné trauma, žádná rána, ovlivňující vaše myšlení, emoce, srdce nebo duši, kterou by Bůh nebyl schopen svou mocí uzdravit. Proč? Protože existuje gileádský balzám. A je tu i Lékař.

Studium, které nás čeká příští týden, vám pomůže osobně poznat, kdo tento Lékař je. Potom se podrobně podíváme na gileádský balzám. Nakonec se zaměříme na konkrétní rány a zjistíme, jak je lze ošetřit, abychom byli opravdu uzdraveni.

Při pohledu na zkázu jeho lidu přemohla Jeremjáše hrůza, protože lid se domníval, že je odsouzen k životu v naprostém zoufalství. (Možná se s tím můžete ztotožnit!) Lidé zapoměli, že mají Boha jménem Jahve-róféká, Boha, který uzdravuje. Proto Jeremjáš při pohledu na jejich hroznou situaci zvolal: „Což není balzám v Gileádu, cožpak tam není lékař?“ Očekávaná, zřejmá odpověď zněla: „ANO!“ Lze to vyvodit z další otázky, kterou Jeremjáš položil: „Proč jen nepřišlo uzdravení dcery mého lidu?“ (Jr 8,22)

Konečným zdrojem plného uzdravení, ať už vašeho nebo kohokoli jiného, je Lékař a balzám, který připravil. Proto si na závěr tohoto týdne запиšte modlitbu, ve které poprosíte Boha o své uzdravení nebo o uzdravení

svého partnera či přítele. Přistupte k němu ve víře. Pokud je vaše víra slabá, řekněte mu to. Pokud si myslíte, že jeho láska, péče, schopnost nebo moc je na vaše uzdravení krátká, svěřte se mu s tím. Prostě s ním komunikujte. A pokud chcete, můžete ve své modlitbě použít slova z Jeremjáše 17,14.

Verš k zapamatování

Uzdrav mě, Hospodine, a budu uzdraven, zachraň mě
a budu zachráněn, protože ty jsi má chvála.

JEREMJÁŠ 17,14

Diskusní otázky pro skupinky

1. Při čtení úryvků z Jeremjáše jste se dověděli o zkáze a ráně jeho lidu. Proč se v této situaci lidé ocitli?
2. Jaké rány jsou ve vašem životě, v životě vaší rodiny, vašich přátel?
3. V čem se podobá doba, ve které žil Jeremjáš, době, ve které žijeme my?
4. Co je podle vás důvodem bolestí a hrůz, kterých jsme v současném světě každodenně svědky?
5. Čeho se dopouštíme, když si děláme věci po svém, a ne tak, jak si to přeje Bůh?
6. V Jeremjáši 7,1–7 vidíme, co Bůh prožívá v srdci vůči svému lidu, když mu nabízí příležitost udělat jednu věc. Jakou?
7. Když přemýšlíte o svých zraněních, o ranách druhých lidí a stavu dnešního světa, ztotožňujete se s Jeremjášovým nářkem zaznamenaným v 18. verši 8. kapitoly knihy? „Nevyléčitelný je můj žal, mé srdce je zemdlené.“ (Jr 8,18) Jaká je Boží odpověď na tento nářek? Jaké bylo řešení daného problému za Jeremjášových časů? Jaké je dnes?
8. Které ze získaných poznatků můžete aplikovat ve svém vlastním životě?
9. Jaká otázka vás během studia této lekce napadla?

2. kapitola

Běžte ke svému Lékaři

1. DEN

Jste v situaci, která ve vás vzbuzuje hořkost? Dovolte mi, abych vám řekla o Jahvem-róféká, Hospodinu, který uzdravuje a proměňuje hořkou příchuť ve sladkou.

Prostudujme výše uvedené Boží jméno, které nám ukazuje Boha jako toho, kdo uzdravuje. Jahve-róféká se poprvé objevuje v Písmu během exodu Izraelců z Egypta. Izraelský národ právě přešel Rudé moře a Mojžíš dozpíval svou vítěznou píseň: „Koně i s jezdcem uvrhl do moře.“ (2M 15,1) Izraelci dorazili do Mary, ale nemohli zde uhasit svou žízeň, protože voda z Mary byla hořká.

Když teď známe kontext, podívejme se podrobněji na úryvek z Exodu 15,22–26.

Mojžíš pak vyvedl Izrael od Rákosového moře a vytáhli do pustiny Šúr. Pustinou šli tři dny a nenalezli vodu. Pak přišli do Mary, ale nemohli vodu z Mary pít, protože byla hořká. Proto se nazývá Mara. A lid reptal proti Mojžíšovi: Co budeme pít? Mojžíš tedy úpěnlivě volal k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo, které hodil do vody, a voda zesládla. Tam jim předložil ustanovení a nařízení a tam je zkusil. Řekl: Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, a dělat to, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho příkazům a zachovávat všechna jeho ustanovení, žádnou nemoc, kterou jsem vložil na Egypt, na tebe nevložím, protože já jsem Hospodin, který tě uzdravuji.

Bůh řekl: „Já jsem Jahve-róféká – Ten, který tě uzdravuje.“ Už jste někdy viděli Boha v tomto světě?

Podobně jako mnoho lidí v dnešní době byli i Izraelci nuceni pít hořkou vodu. Nevěděli ovšem, že je to zkouška. Všimli jste si v úryvku slova *zkusit*? Podívejte se znovu do textu a slovo si podtrhněte nebo zakroužkujte.

Bůh chtěl, aby si izraelský lid osvojil důležitý princip: Když se věci ne-
daří, běžte k Bohu. Pokud mu budete naslouchat a poslouchat ho, přinese
vám to uzdravení. Bůh může proměnit hořké ve sladké, protože je náš
Lékař.

Srovnejte situaci Izraelců se svou vlastní. Když jste byli nuceni pít hoř-
kou vodu, co jste udělali? Ke komu jste běželi? Během několika následujících
minut si napište seznam způsobů, které jste zvolili za účelem svého
uzdravení. Uveďte, zda a proč se osvědčily.

2. DEN

Lékař, o kterém se Jeremjáš zmiňuje, je Bůh, protože jeho jméno je Jahve-
róféká. Jahve je jméno zjevující Boha jako toho, kdo existuje sám o sobě. Toto
jméno je důležité, pokud máte Boha pochopit jako někoho, kdo vás může
uzdravit! Protože je to lékař existující sám o sobě, vaše uzdravení ve skuteč-
nosti nezávisí na ničem jiném než na něm samém.

Až do sebe tuto pravdu vstřebáte, vydechnete úlevou, protože vaše
uzdravení nevyžaduje žádné další předpoklady! Jediným faktorem je Bůh!
On je ten, kdo uzdravuje (5M 32,39).

Nedávno jsem dostala dopis od ženy, která se očividně trápí. Napsala
mi:

Minulý pátek jste ve svém vyprávění o korpulentní ženě, která během
jednoho z vašich poselství o odpuštění příběhla uličkou dopředu, po-
užila jednu ilustraci. Tato žena neodpustila svému otci, že ji sexuálně
zneužíval. Mohla byste mi prosím napsat, co jste jí řekla? V mnohém
se s ní ztotožňuji. Sice jsem nikdy nepřišla do jiného stavu, ale přesto
v sobě pořád nosím hněv a neodpuštění.

Ovlivňuje to i mé vztahy s muži, se kterými nedokážu navázat přátel-
ství. Je mi třicet sedm let a nejsem schopná to překonat. Ještě horší ale
je, že to způsobuje vážné problémy v mém vztahu s Pánem. Slovo *otec*
není dobré. Nenávídím ho. Když se chci modlit, připadá mi, že stojím

před Pánem stejně, jako jsem kdysi stávala před svým otcem. Jsem si vě-
doma svého problému, ale nevím, jak se ho zbavit. Miluji Pána, ale nevě-
řím mu. Jak můžu získat zpět ztracenou důvěru a zbořit ty vysoké, silné
zdi, které mě obklopují?

Tento dopis mohla napsat jakákoli z tisíců jiných žen. Jak mohou začít
prožívat uzdravení, když jsou způsobené škody tak velké? Jak mohou dů-
věřovat Bohu, když je obraz otce v jejich očích v důsledku špatných osob-
ních zkušeností pokřivený a zkreslený?

Někdo by vám řekl, že se dotyčné ženy nemohou nikdy uzdravit. Jiní by
poznamenali, že se dočkají uzdravení až po mnoha letech profesionální te-
rapie. Je to ale pravda?

Ne, není. Bůh se jmenuje Jahve-róféká – Bůh, který uzdravuje. Bůh, který
pracuje na uzdravení zmíněné ženy zneužívané vlastním otcem, je stejný
jako ten, který může uzdravit i vás.

Přemýšlejte o tom.

3. DEN

Hebrejské¹ slovo, které uvádíme ve tvaru *róféká*, znamená „vyléčit, uzdra-
vit“. Překládáme ho výrazy „uzdravit, zlepšit zdravotní stav, plně uzdravit,
zahojit“. V 1. knize Mojžíšově 50,2 je přeloženo slovem *lékaři*: „Pak přikázal
svým otrokům lékařům, aby jeho otce balzamovali.“

Někdy uvažujeme o uzdravení jen na fyzické rovině, ale uzdravuje Bůh
jen tělesné nemoci? Místo abych vám rovnou řekla, že ne, a chtěla po vás,
abyste mi věřili, budu ráda, když sami prozkoumáte Boží slovo.

Symbolem služby Precept Ministries International, kterou reprezentuji,
je olovnice. Je to pomůcka, která pomáhá člověku poznat, zda je daný před-
mět rovný. Naší olovnicí je Boží slovo. Pokud to, co si myslíme nebo čemu
věříme, s Božím slovem nesouhlasí, víme, že jsme se odklonili od pravdy.
A Boží slovo je pravda (J 17,17).

Teď si vyhledejte následující biblické odkazy a všimněte si, co nebo koho
Pán uzdravuje. V některých případech budete muset zjistit kontext daného
verše, tj. přečíst si i verše okolo.

1. 5. Mojžíšova 32,39

2. Izajáš 19,22

3. Izajáš 57,17–18

4. Žalm 147,3

5. Izajáš 30,26

6. Izajáš 53,5 a 1. Petřův 2,24–25

7. 1. Mojžíšova 20,17

8. Skutky 10,38

Ve světle poznatků, které jste dosud získali z Božího slova, se zamyslete nad tím, zda existuje něco, na co Boží uzdravující moc nestačí. Pokud si myslíte, že ano, buďte upřímní a zapište si to. V následujících dnech uvidíme, co na to říká Bůh.

4. DEN

Zopakujme si, co jsme zjistili o Lékaři. Pokud se Bůh jmenuje Jahve-róféká, Bůh, který uzdravuje, pak právě to dělá: uzdravuje. A může uzdravit i vás. Boží jméno je stejně tak dobré jako jeho osoba. Jeho jméno obstojí, protože Bůh se nikdy nemění. Je tentýž včera i dnes, i navěky (Žd 13,8). Vždy byl a vždy bude Jahve-róféká.

Moji milí, ke komu si chodíte pro uzdravení? Ujistěte se, že dostáváte zbožné rady – takové, které mají základ v Božím slovu, které vás odkazují na Boha a všechno, kým je – a nikoli rady, které s Bohem a s jeho životními příkázáními nemají nic společného. Nemyslete si, že Bůh může uzdravit jen duchovní část vaší bytosti, která mu patří, zatímco duševní část lze uzdravit jen prostřednictvím lidské moudrosti. Ten, který vás stvořil, který vás uhnětl – vaše tělo, duši a ducha – není jen vaším stvořitelem, ale i tím, kdo vás udržuje při životě.

1. Zapište si úryvek z Jeremjáše 17,5–6.

2. Teď si zapište úryvek z Jeremjáše 17,7–8.

3. Abyste si lépe uvědomili kontrast mezi prokletými a požehnanými, buď nakreslete obrázek, který dané rozdíly znázorňuje, nebo si je запиšte formou seznamu.

PROKLETÍ

POŽEHNANÍ

Moji kolegové i já máme možnost mluvit s mnoha lidmi, kteří navštěvují profesionální terapeutky. Strávili tím už mnoho hodin a utratili za to stovky i tisíce dolarů, ale přesto dosud žijí jako uschlé keře na poušti. Jejich terapeuti je totiž nikdy nevedli k Božímu slovu, které nabízí řešení. Dostali rady od člověka, aniž by je to zbavilo jejich trápení, protože člověk může řešit problémy jen lidskými prostředky.

My jsme měli příležitost vést tyto lidi do Božího slova, seznámit je s Božím charakterem a způsoby a pomoci jim pochopit, že je nezbytné plně se odevzdat Ježíši Kristu jako Pánu. Jak jsme je postupně koupali v pravdách Božího slova, byli jsme svědky jejich uzdravení. Haleluja znamená „chvála Bohu“, a proto říkáme: „Haleluja!“

5. DEN

Pozorným studiem 8. kapitoly Jeremjášovy knihy zjistíte, že prorok byl zděšený ze zkázy Božího lidu. Existoval sice gileádský balzám, byl k dispozici Lékař, ale Boží lid nevyužil ani jednoho. Jejich rána se mohla zahojit, kdyby si vzali Boží lék. Ve svých zkouškách a pokusech běželi ke každému kromě Boha, proto se jejich rány zahojily jen povrchně.

Lidé naslouchali všelijakým prorokům, kteří přišli a šířili své vize a sny, aniž by však věnovali pozornost Božím příkázáním. V knize se opakuje věta: „Ale neuposlechli jste.“ Protože Bohu nenaslouchali, přišli o gileádský balzám.

V Gileádu se vyráběla mast známá svými hojivými a kosmetickými účinky. „Gileádský balzám“ se tak stal příslovečným synonymem uzdravení. Proto Hospodin promluvil Jeremjášovým prostřednictvím: „Vystup do Gileádu a vezmi balzám, panno, egyptská dcero! Nadarmo si děláš spoustu léků, zacelení rány pro tebe není.“ (Jr 46,11) Obyvatelé Judy se chovali stejně jako lidé ze světa. Snažili se najít uzdravení, ale bez Boha uzdravení být nemohli.

Jaká podobnost! Mnozí utekli do Egypta, který je obrazem světa a všeho, co nabízí. Zde se snažili najít uzdravení pro své zraněné duše, přestože měli běžet k Bohu coby svému Jahvemu-róféká. Měli hledat radu a zahojení svých ran u něj. Ale neudělali to! Bylo pro ně snazší naslouchat člověku, kterého viděli, než Bohu, kterého vidět nemohli, který jim a jejich potřebám připadal tak vzdálený.

Za Jeremjášových časů se Boží slovo stalo pro lid potupou (Jr 29,19; 42,13; 43,4; 44,16–17). Většina národa byla nemocná od hlavy až k patě. A nebylo pro ně uzdravení, protože „od proroka až po kněze všichni podvádějí. Napravují zkázu dcery mého lidu povrchně slovy: Pokoj, pokoj, ale žádný pokoj není.“ (Jr 8,10–11)

Proroci prorokovali lživě. Kněží vládli na vlastní pěst. A Božímu lidu se to líbilo (Jr 5,31). Dopadlo to hrozně. Lidé nebyli nikdy uzdraveni.

Aby popsal jejich téměř beznadějnou situaci, říká Bůh metaforicky svému lidu, že vyměnili živou vodu Božího slova za špinavé vody Nilu. Místo aby šli do Gileádu, kde mohli najít útočiště a Boží prostředky uzdravení, odešli do Asýrie a pili zde vodu z Eufratu (Jr 2,14–19).

To, co lidé dělali za Jeremjášových časů, děláme i my dnes. Mnozí pijí vodu psychologie, filozofie a psychiatrie, místo aby se napili vody života. Chodíme za muži a ženami moudrými podle měřítek tohoto světa, ale jen výjimečně se rozběhneme v modlitbě k narozenému dítěti, synovi, který

nám byl dán a který se jmenuje „Podivuhodný rádce, mocný Bůh, Věčný Otec, Kníže pokoje“ (Iz 9,6).

Tím vším nechci říct, že nemáme hledat pomoc u druhých lidí. Spíše jde o to, abychom nezapomínali přicházet k Bohu. A když už se obrátíme na druhé lidi, jakou skutečnou a trvalou pomoc nám mohou nabídnout, pokud je jejich rada v rozporu s Božím slovem?

Zamyslete se nad tím. Kam se nejprve obrátíte ve chvíli, kdy vás něco bolí, kdy něco potřebujete, kdy pochybujete? Zapište si to.

Pokud jste napsali „na Boha“, zeptám se vás: A co děláte, když se na něj obrátíte? Čekáte na to, co vám položí na srdce? Hledáte radu od něj prostřednictvím jeho Slova?

Bůh svým Slovem slouží. Pokud budete číst jeho Slovo každý den, zjistíte, že k vám Bůh začne neuvěřitelným způsobem mluvit a zázračně vám dá právě to, co pro danou chvíli potřebujete, anebo vám připomene, co jste už četli.

Pokud jste napsali, že se obracíte k alkoholu, práškům, drogám, promiskuitě, dovolu mi vás upozornit, že vám to nepomůže. Tyto prostředky vám jednoduše dají zapomenout a odvedou vás do zajetí hříchu... do otroctví a do záhuby.

Proto běžte, moji milí, k Jahvemu-rófeká.

6. DEN

Během našeho povídání o tom, jak ve chvílích úzkosti a nedostatku spoléháme na tělo, mi nejde z hlavy judský král Ása.

Přečtěte si 14. kapitolu 2. Paralipomenon. Poté odpovězte na následující otázky:

1. Jaký byl Ásův vztah s Hospodinem?

2. Co udělal Ása, když proti němu vytáhli Kúšijci?

3. Co udělal Bůh?

Přečtěte si 2. Paralipomenon 15. (Nechci vás unavit, ale vydržte; bude to stát za to!)

4. Jak Bůh Ásu varoval?

5. Jak na to Ása zareagoval?

Nakonec si přečtěte 2. Paralipomenon 16.

6. Co udělal Ása, když proti němu vytáhl izraelský král?

7. Jak na to pohlížel Bůh? Jak to víte?

8. Jaké muže a ženy Bůh hledá? Jaký užitek bude mít člověk z toho, když takovým mužem nebo ženou bude?

Podobně jako judský král Ása i mnoho dalších lidí hledá místo Hospodina lékaře (2Pa16,12). A nejsou uzdraveni – anebo jsou ošetřováni jen povrchovými náplastmi.

Čí je to vina?

7. DEN

Stali jste se obětí zneužívání? Využil vás někdo natolik, že nejste tím, čím vás Bůh chtěl mít? Přišli jste v dětství o svou nevinnost?

Máte pocit, že jste uvízli v pavučině hříchu, spletené z vláken odmítnutí, hněvu, strachu a hořkosti? Uvěřili jste tvrzení, že nebudete nikdy svobodní a že není možné, abyste byli zase jako dřív?

Domníváte se, že budete už do konce života ochromeni? Že už navěky budete emocionálním mrzákem, který se nikdy úplně neuzdraví?

Nenaslouchejte omezené lidské moudrosti, moji milí. Člověk je jen člověk – ohraničený svým lidstvím. Jeho dnů je jen „sedmdesát“. Co člověk ví? Všechno, co dělá, je žalostně pozadu za tím, co může udělat Bůh.

Naslouchejte Bohu, který řekl:

Volej ke mně a... oznámím ti velké a skryté věci, které neznáš. (Jr 33,3)

Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého těla. Cožpak je pro mě nějaká věc nesnadná? (Jr 32,27)

Obraťte se ke mně a zachraňte se, všechny končiny země. (Iz 45,22)

V této souvislosti se s vámi musím podělit o část dopisu od jedné ženy, která se už v raném věku stala obětí incestu. Napsala mi:

V knize, kterou čtu, autorka píše o své osobní zkušenosti s incestem a o tom, jak velmi jí pomohl její vztah s Bohem. Jediné, co mi vadí, je její analogie s člověkem po amputaci – uvádí, že právě tak se cítí i oběť incestu, že jí chybí něco, co nelze nikdy nahradit. Před několika dny jsem viděla jeden křesťanský program o zneužívaných dětech a zazněl zde

stejný názor. Musím přiznat, že mě to nejprve tvrdě zasáhlo. Měla jsem pocit, že ode mě na chvíli odchází mé Světlo, Naděje a Víra, dokud jsem si nepřipomněla, co jsem četla v Božím slovu o znovuzrození, o novém stvoření, o tom, že všechno minulé je pryč.

Vzala jsem si z toho ponaučení, že se pomalu začínám podobat Ježíši. Mám jeho mysl. Ježíš pro mě není žádný mrzák, a proto jím nejsem ani já. Jediná věc, která stojí mezi Bohem a mým uzdravením, jsem já. Já sama jsem problém.

Můžete mě opravit, pokud se mýlím, ale čekám, až se naplní všechna Boží zaslíbení. Nespokojím se s tím, abych se jen naučila přizpůsobovat, všechno zvládat a nějak fungovat. Držím se zaslíbení hojného života. Věřím, že Bůh může plně uzdravit. Věřím a doufám, že se toho jednou dočkám. To je můj cíl – být vším tím, čím Ježíš říká, že být mohu, a čím mě chce mít. Kdybych tento cíl neměla a věřila bych tomu, co jsem se dověděla ze zmíněných dvou zdrojů, přestala bych růst. Smířila bych se se svým osudem, protože bych neměla naději, že přestanu být mrzákem. Jak jsem řekla, můžete mě opravit, pokud se mýlím, ale vlastně to ani není potřeba, protože vím, že mám pravdu.

Opravit ji? To bych si netroufla, protože podle Božího slova skutečně pravdu má.

Během následujících několika minut si napište svou modlitbu k Bohu. Vylijte mu své srdce. Máte strach mu důvěřovat, volat k němu? Máte strach, že vás zklame? Řekněte mu to. Pomůže to. A stejně tak mu řekněte, pokud mu důvěřovat chcete, pokud se toužíte naučit přicházet nejprve k němu, pokud chcete, aby mu plně patřilo vaše srdce. Napište to černé na bílém. Až svou modlitbu dopíšete, nahlas ji Bohu přečtěte. Nemusí být nijak ukázková ani květnatá, stačí, když bude ze srdce.

Verš k zapamatování

Hle, já jsem Hospodin, Bůh veškerého těla. Cožpak je pro mě nějaká věc nesnadná?

JEREMJÁŠ 32,27

Diskusní otázky pro skupinky

V prvním týdnu jsme se podívali na hroznou situaci lidu za Jeremjášových časů a řekli jsme si o stavu dnešního světa, našich zraněních a bolestech dalších lidí, které známe.

V závěru lekce jsme si přečetli Jeremjášův nářek uvedený ve 21. a 22. verši 8. kapitoly knihy: „Jsem zlomen zkázou dcery mého lidu, truchlím, zmocnila se mě hrůza. Což není balzám v Gileádu, cožpak tam není lékař? Proč jen nepřišlo uzdravení dcery mého lidu?“

V úvodu lekce v tomto týdnu si připomeneme verš z knihy Římanům, který nám říká, že uvedené starozákonní lekce jsou určeny i nám v dnešní době. „Všecko, co bylo kdysi napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom skrze trpělivost a povzbuzení z Písem měli naději.“ (Ř 15,4)

Všechno, co se naučíme díky studiu Jeremjášovy knihy a dalších úryvků ze Staré smlouvy, je určeno *nám* – právě na tom místě, kde dnes žijeme!

1. Co bylo příčinou Jeremjášovy trýzně a nářku nad jeho lidem?
2. Jak víte, že lid, nad kterým Jeremjáš nařikal, mohl být uzdraven?
3. Jedno z jeho jmen představuje Boha jako Lékaře. Jaké Boží jméno jste se tento týden naučili? Co toto jméno znamená?
4. Jaké události se děly v souvislosti s prvním použitím tohoto Božího jména v Písmu? Co se Bůh snažil svůj lid v dané situaci naučit?
5. Bůh chtěl zahojit rány lidu žijícího za Jeremjášových časů – co však lidé udělali místo toho, aby si přišli pro uzdravení k Bohu?
6. Stručně si připomeňte záznam o životě krále Ásy, uvedený ve 2. Paralipomenon 14–16.
 - a) Popište dvě události, které byly pro krále příležitostí běžet k Hospodinu. Jak v nich reagoval?
 - b) Jak v každém z případů Bůh vnímal královu reakci?
 - c) Jaké ponaučení jste si vzali z Ásova života? Co z toho můžete uplatnit ve svém vlastním životě?
7. Uzdravuje Bůh jen tělesné nemoci? Co nebo koho Bůh uzdravil ve verších, které jste si tento týden vyhledali?
8. Tentýž Bůh, který byl připravený a ochotný uzdravit Jeremjášův lid, je připravený a ochotný uzdravit vás, vaši rodinu, vaše přátele, váš národ. Běží však k němu lidé, když potřebují uzdravení?
 - a) Kam si lidé často běží pro pomoc a proč myslíte, že se k těmto zdrojům uchylují?
 - b) Proč myslíte, že je pro některé lidi těžké běžet k Bohu?
9. Co vám tato lekce přinesla?
10. Ke komu poběžíte, až příště utržíte nějakou ránu nebo prožijete bolest? Proč?

3. kapitola

Existuje balzám, Boží slovo

1. DEN

Tento týden bych se chtěla spolu s vámi podívat na metaforu „gileádský balzám“ a zjistit, proč se stala symbolem Božího uzdravení. Studujte trpělivě. Vaše bolest může být tak velká, že si nedovedete představit, jak přežijete, pokud se něco okamžitě nezmění. Možná se vám to zatím nezdá, ale Bůh použije všechno, co se v jednotlivých týdnech naučíte, k tomu, aby vás uzdravil. Proto buďte trpěliví. Dejte Bohu čas. Všechny nově získané poznatky jsou podstatným předpokladem vašeho uzdravení, a proto nepodléhejte únavě ani neumdlévejte... a nevzdávejte to.

Vraťme se teď do Gileádu, na území obydlené kmeny Gád, Rúben a polovinou kmene Manases. „Geograficky byl Gileád kopcovitá, zalesněná země ležící na sever od rovnoběžky Chešbónu a na západ od severního okraje Mrtvého moře; dál na sever sahala až k řece Vadi Jarmuk a přecházela v planinu asi osmnáct mil jižně od Jarmuku.“¹ V této oblasti se vyráběl balzám, který byl známý nejen svými hojivými vlastnostmi, ale i kosmetickými účinky.

Kombinace hojivých a kosmetických účinků v jednom balzámu je zajímavá. Na chvíli se nad tím zamyslete. Znáte nějaké lidi, kteří prožili uzdravení a v důsledku toho zkrásněli? Jakmile ze života odejde hořkost, zášť, úzkost nebo bolest, přichází jemnost a tichá vyrovnanost, které s sebou přinášejí novou krásu.

V této knize vás chci opakovaně seznamovat s Božím slovem, protože je důležitou – nebo spíš podstatnou! – součástí vašeho ozdravného procesu. Vyhledejte si následující verše a запиšte si informace týkající se balzámu nebo jeho původu.

1. 1. Mojžíšova 37,25

2. Jeremjáš 46,11

Gileád označoval buď všechny, nebo jen některé transjordánské země obydlené zmíněnými kmeny. Gileád ale nebyl známý jen balzámem, který se zde vyráběl. Bylo to také místo, kam lidé utíkali v dobách nesnází. Jákob sem prchl před svým tchánem Lábanem (1M 31,21–55). Izraelci se sem uchýlili, když je pronásledovali Pelištejci (1S 13,7). A David sem utekl, když ho pronásledoval Abšalóm (2S 17,22–29). Za Mojžíšových časů byl Gileád vyhlášen útočištným městem.

3. Vyhleďte si úryvek z Jozue 20,1–9 a zapište si, co jste zjistili o účelu útočištných měst. Napište si jméno gileádského města, které tomuto účelu sloužilo.

Moji milí, kam jako Boží děti běžíte v dobách nesnází? Co je vašim útočištným městem? Kde je váš Gileád?

2. DEN

Včera jsem se vás ptala, kam běžíte v dobách nesnází, ve chvílích nouze. Chtěla jsem vědět, co nebo kdo byl vašim útočištěm v minulosti. Velmi často máme totiž sklony obracet se k „tělesné paži“ místo k Bohu. Bývá snadné chodit za terapeuty, psychology, psychiatry nebo spoléhat na lidský rozum. Můžeme přitom ale minout, co pro nás má Bůh.

Kam chce, abyste běželi v dobách nesnází nebo nouze?

Vzpomínáte si na naše studium 8. kapitoly Jeremjáše? Prorok byl zděšen, protože rány jeho lidu by se daly vyléčit, ale lidé si nevzali Boží lék. Naslouchali každému prorokovi, který se objevil a hlásal své sny a vize, aniž by poslechli Boha nebo věnovali pozornost jeho Slovu, gileádskému balzámu.

Vzpomínám si, jak jsem přišla k Bohu v modlitbě poté, co jsem si přečetla právě tuto pasáž z 8. kapitoly Jeremjáše. Byla jsem zrovna v texaském Dallasu. Byl sobotní večer. Moje přítelkyně mě ubytovala v jednom ze svých pokojů pro hosty, přinesla mi šálek horkého čaje a nechala mě o samotě s Pánem. Potřebovala jsem se ztišit. Zoufale jsem toužila strávit čas se svým Otcem, slyšet jeho hlas a poučit se od něj. Když jsem mu v modlitbě světila svou potřebu, položil mi na srdce právě Jeremjáše. S využitím konkordance mě pak vedl k Žalmu 107. Tam jsem našla verš, který odpovídá Božímu použití metafory „gileádský balzám“. Díky němu mi začalo postupně docházet, jak lze gileádský balzám použít k uzdravení ran Božího lidu. Toho dne do mě Bůh zasel semínko, ze kterého později vzklíčila tato kniha.

A co toho už udělal od doby, kdy mi umožnil začít předávat zmíněné pravdy dalším lidem po celé zemi! Skutečně jsem zažila, jak Otec hojí rány, které byly z lidského pohledu nevyléčitelné. Ale copak Bůh nedokáže nemožné? Copak neřekl: „Volej ke mně a odpovím ti, oznámím ti velké a skryté věci, které neznáš.“ (Jr 33,3)

Přečtěte si Žalm 107.

1. Zřetelně si vybarvěte nebo označte každou větu, která říká: „Když ale ve své tísní úpěnlivě volali k Hospodinu, zachránil je z jejich úzkostí.“* (Věty nemusí být formulované úplně stejně, ale musí říkat v podstatě totéž.)
2. V tomto žalmu se vyskytuje ještě jedna klíčová věta, která se opakuje. Najděte ji a zřetelně si ji označte, abyste ji nezaměňovali s předchozí větou.
3. Na základě uvedeného žalmu napište, jakým různým úzkostem Boží lid čelil.
4. Jaký verš z Žalmu 107 říká, že zdrojem uzdravení je Boží slovo? Verš si zapište.

* Viz strana 209 pojednávající o značení v Bibli.